

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. гр. Хасково, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Христина З. Жисова

при участието на секретаря Ваня З. Кирева
като разгледа докладваното от Христина З. Жисова Гражданско дело №
20235640100922 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.49, във вр. с чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ от Р. И. Т., ЕГН *****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д. А. от АК - Хасково, против Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета С. Н. Д. за заплащане на сумата от 2000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, произтичащи от ухапване от бездомно куче на 08.05.2018 г. в гр.Хасково, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане.

Ищцата твърди, че на 08.05.2018 г. към 20.00 часа, заедно с баща ѝ И. Т. Т. се движели пеша в гр.*****, на път за дома им. Вървели по десния тротоар в посока изток – запад и приближавали т-образното кръстовище с ул.*****. В затревената площ пред блок 9, непосредствено до тротоара стояло куче с кафява окраска на бели петна, средно дълъг косъм, средно на ръст, без каишка и каквито и да е било други отличителни знаци и маркери. Ищцата вървяла от страната на кучето, а баща ѝ от лявата ѝ страна. В момента, в който се изравнили с кучето и се намирали на по-малко от метър едно от друго, то внезапно се спуснало към ищцата и я ухапало за долната част на дясното бедро. Ищцата била шокирана, защото не очаквала подобно поведение от страна на животното, което не закачили или провокирали по някакъв начин. Усетила силна и остра болка и извикала, при което кучето се отдалечило и се скрило между блоковете. Ищцата била облечена надолу с черен еластичен клин и веднага усетила, че ѝ се навлажнява в мястото на ухапването. Пипнала с ръка и видяла , че е потекла кръв. Двамата с баща ѝ продължили пеша и след

около 10 минути стигнали до колата на баща ѝ, който я закарал в Спешна медицинска помощ на МБАЛ-Хасково АД. Там ѝ била оказана медицинска помощ, като раната била обработена, поставени бяха инжекции против тетанус и бяс. Издаден бил и лист за преглед на пациент в спешно отделение № 1879/08.05.2018 г.

Поддържа се в исковата молба, че на следващия ден ищцата посетила ортопедичния кабинет на д-р М. П., където раната била подробно описана, като лекарят констатирал, че ухапването е много дълбоко и раневия канал достигал до около 10 см. Била освободена от учебни занятия за 20 дни, през които почти през ден ходела да ѝ правят превръзки. Изпитвала физически дискомфорт, тъй като трудно движела болния крак, не можела да се къпи нормално, била откъсната от обичайната среда на приятелите си и съученици. В следствие на стреса започнала да страда от безсъние, да сънува кошмари и да изпитва панически страх при вида на каквото и да е куче.

Ищцата поддържа, че кучето, което я ухапало било безстопанствено, тъй като нямало никакви външни признаци, от които да се направи извод, че има стопанин. Съгласно разпоредбата на чл.47, ал.3 от Закона за защита на животните, безстопанствените кучета са под грижата и надзора на общината, на територията на която се намират. Общинските власти били длъжни да кастрират, обезпаразитяват, ваксинират и настаняват безстопанствените кучета в изградени и стопанисвани от тях приюти. Нараняването от безстопанствено куче представлявало ненадлежно изпълнение от страна на съответната община чрез нейните органи на законовото задължение за надзор по 33Ж, което обуславяло и анагажирането на отговорността ѝ по реда на чл.49 от 33Д. Със 33Ж на общините била възложена чрез техните органи със закон дейността по осъществяване на надзор и грижа за бездомните кучета, да изолират безстопанствените кучета в определени за целта места. Бездействието по тези дейности ангажирало отговорността на общината по общия исков ред по чл.49 от 33Д. Общината отговаряла съобразно разпоредбите на Глава V от 33Ж - „Безстопанствени животни“. Към 08.05.2018 г. било задължение на Община-Хасково да вземе мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора и животни. Задължението за настаняване в приюти на безстопанствени кучета и контролиране на агресивното им поведение било задължение на общината, на която законът вменил това. Бездействието на нейните органи във връзка с изпълнение на това задължение ангажирало нейната обективна отговорност за причинените вреди на ищцата. Съгласно гражданския закон - чл.51 от 33Д, виновният за непозволеното увреждане дължал пълна обезвреда за щетите, вкл. неимуществени, причинени на пострадалия. Последните съставлявали промяна чрез смущение, накърняване и унищожаване на благата на човека, представляващи негови права, телесна цялост и здраве. От представената медицинска документация се установявало по категоричен и безспорен начин, че причинените на ищцата телесни увреждания били свързани с изпитването на силни болки и физически дискомфорт. Самите вреди, които претърпяла, по естеството си били неимуществени и с оглед вида и мястото на увреждане на здравето и последиците от това ги оценява на 2 000 лева.

По изложените съображения, се иска от съда да постанови решение, с което

ответникът бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 2000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, произтичащи от ухапване от бездомно куче на 08.05.2018 г. в гр.Хасково, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и направените разноски по делото, в това число и за адвокатско възнаграждение на оказалия безплатна правна помощ адвокат по чл.38 ал.2 ЗАдв.

Ответникът счита предявеният иск за недопустим, недоказан и неоснователен.

Най – напред счита предявения иск за недопустим. В исковата молба се твърдяло, че ухапването от куче се осъществило на 08.05.2018 г., а исковата молба била депозирана на 10.05.2023 г., т.е. искът бил заведен след изтичането на петгодишната погасителна давност, предвидена в чл. 110 от ЗЗД. Установена съдебна практика било, че исковете за обезщетение на вреди, настъпили от непозволено увреждане се погасяват с общата погасителна давност, като давността започвала да тече от деня на непозволеното увреждане. Изразено е становище, че в случая и въз основа на данните от исковата молба не било налице законово основание за спиране на давността за вземания на ненавършили пълнолетие (каквато била ищцата към датата на инцидента).

Алтернативно се поддържа от ответника, че искът бил изцяло недоказан, както по основание, така и по размер, поради което бил неоснователен. Излага следните съображения в тази връзка:

За да се ангажира деликтната отговорност на Община Хасково, било необходимо да са налице всички елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане, от което произтичала претенцията на ищцата за обезщетяване па претърпените неимуществени вреди, които били: 1. деяние (действие или бездействие), извършено противоправно и виновно, 2. причинена вреда, 3. причинна връзка между извършеното деяние и настъпилата вреда и 4. размер на вредата. Тези елементи трябвало да са в кумулативна наличност.

В исковата молба ищцата твърдяла, че на 08.05.2018 г. в гр. Хасково, в близост до т-образното кръстовище на ул. *****, в близост до блок № 9 била ухапана от безстопанствено куче, без да е предизвикала агресия от негова страна, вследствие на което е претърпяла неимуществени вреди. При справка в регистъра с подадени сигнали, който се водел в общината, се установило, че на горепосочената дата, както и в преходните и следващите я дни, нямало подаден сигнал за ухапан човек в района.

Исковата претенция била изцяло недоказана. От описаните в исковата молба обстоятелства и приложените към нея документи, на които се базирали претенциите на ищцата, не се установявало същите да отговарят на действителното положение между страните и не обосновавали наличието на гореописаните елементи на деликта.

По отношение на елемента животното, ухапало ищцата, да е под надзора на Община Хасково ответникът сочи, че съгласно Решение № 308 от 3.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 1068/2017 г. по иск за вреди от нараняване от куче в тежест на пострадалия е да докаже дали то има собственик и кой е той, защото за вреди от питомно животно отговарял неговият

собственик, на основание чл. 50 ЗЗД; или кучето да е безстопанствено, съответно за същото ще отговаря общината, на основание чл. 49 ЗЗД, поради неизпълнение на дължимите мерки за овладяване на популацията на безстопанствени кучета. Никъде в исковата молба не се съдържали доказателства, че ищцата била ухапана именно от безстопанствено куче. Напротив, самата ищца в исковата си молба излагала, че кучето нямало отличителни знаци и маркери, т.е. същото нямало предвидената в закона маркировка на безстопанствени кучета-татуиран на едното ухо идентификационен номер или електронен чип и V-образно купиране на другото ухо или друга видима ушна маркировка. Липсата на стопанин на конкретното животно бил отрицателен факт, който се твърдял от ищцата и който следвало да бъде безспорно доказан от нея. От исковата молба и приложенията ѝ този факт не бил доказан по никакъв начин. В ЗЗЖ и ЗВМД липсвала легална дефиниция на понятието „безстопанствени животни“, поради което тя следвало да бъде изведена по метода на изключението, т.е. безстопанствените кучета били кучетата, които не са домашни, в това число домашни любимци, кучета за служебни, ловни и други цели по смисъла на чл. 172 - чл. 178 от ЗВМД и не представляват диви животни по смисъла на т.6 от § 1 от ДР на ЗЗЖ.

По отношение на деянието (действие или бездействие) от страна на Община Хасково, извършено противоправно и виновно- категорично такова не било налице. В исковата си молба ищцата твърдяла, че е претърпяла описаните в нея неимуществени вреди в следствие на това, че Община Хасково не била изпълнила задължението си да вземе мерки за предотвратяване на агресивното поведение на безстопанствени кучета към гражданите. Вярно било, че на Община Хасково във връзка със Закона за защита на животните били вменени задължения за упражняване на надзор и полагане на грижи за безстопанствените кучета на територията ѝ, изразяващи се в: залавянето, кастрирането, обезпаразитяването, ваксинирането срещу бяс, временното им настаняване в приюти и връщането им в следствие на местата, от които са заловени (при някои ограничения уредени в ЗЗЖ- не се допускало връщането на обработените кучета в дворове на детски ясли и градини, училища, болници и в близост до площадки за игра на деца, автомагистрала и летища). Към настоящия момент на територията на общината функционира кастрационен център към Общинско предприятие „Екопрогрес“, представляващ ветеринарна амбулатория. Същият бил на адрес: гр. *****. В него се извършвали прегледи, диагностика, лечебна дейност и различни хирургични интервенции, сред които: кастрация, ампутиране на крайници, отстраняване на тумори. Към същия нямало функциониращ стационар и след обработката им, животните се връщали на свобода. Освен това Общински съвет- Хасково взел Решение № 270/29.01.2021г. за откриване на процедура по изграждане на общински приют за безстопанствени животни в село *****, Община Хасково. Предвиждало се да бъде увеличен капацитетът на кучешкия приют в бившето летище „*****“, за което щели да бъдат преустроени две сгради в ПИ с идентификатор № 75085.194.1.

В тази връзка ответникът счита, че Община Хасково стриктно изпълнява нормативно вменените ѝ задължения, като постоянно и своевременно осъществява предписаните в закона действия за овладяване на популацията на безстопанствените кучета с дължимата

грижа. Понастоящем при постъпване на сигнали за безстопанствени или агресивни кучета, същите се обработвали и се насочвали екипи, които залавяли животните. Същите бивали въвеждани в приюта, където се кастрират, чипират, ваксинират и след съответния престой, биват връщани на местата, от където били заловени, с изключенията по чл. 48 ЗЗЖ. Това били и предписаните от закона мерки за овладяване популацията на безстопанствените кучета и за предотвратяване на агресивното им поведение. Същите се явявали адекватни на проблема и съответствали на финансовите, организационните и други възможности на ответната община.

В изпълнение си задължението си чл. 40, ал.1 и 2 ЗЗЖ и въз основа на приетата от Министерски съвет с Решение № 136/14.03.2019г. Национална програма за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Република България, с Решение № 515/17.12.2021г. на Общински съвет- Хасково била приета и Общинска програма за овладяване на популацията на безстопанствените кучета 2021 - 2025г. на Община Хасково. Основните цели на същата били: 1. Установяването на контрол върху популацията от домашни и безстопанствени кучета, като се гарантира хуманното отношение към тях, здравето на хората, безопасността на градската среда и европейския имидж на гр. Хасково и 2. Редуцирането броя на безстопанствените кучета до трайно намаляване на популацията, съгласно разпоредбите на действащото законодателство.

С решение № 386/24.02.2017 г. на Общински съвет- Хасково била приета Наредба за дейността на приют за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на община Хасково. В глава V на същата били разписани мерките, които трябвало да се предприемат при агресивно поведение от страна на безстопанствено куче. Чл. 12, ал. 1 предвиждал, че при подаден писмен сигнал или регистриран сигнал на телефон, обявен от Община Хасково за случай на куче с агресивно поведение, представляващо непосредствена опасност за живота и здравето на хора и животни, се изпращал незабавно специализиран екип за неговото залавяне и настаняване в приют. Тоест ответникът предприемал последователни и ефективни мерки за решаването на проблема с ограничаването на популацията на безстопанствените кучета и предотвратяване на агресивното им поведение. Към датата на инцидента действал освен това Договор с рег. № 237/07.07.2017 г., по силата на който и срещу определено заплащане изпълнителят „Ветеринарни практики ЗД“ ООД извършвал дейности по улавяне, регистриране и връщане на обработените кучета, кастриране, обезпаразитяване, ваксиниране против бяс и други. На основание гореизложеното, в случая не било налице противоправно деяние (действие или бездействие) от страна на Община Хасково, което да било виновно или противоправно.

По отношение на елемента вредата да е произлязла от вътрешните свойства на соченото животно- не били посочени доказателства, подкрепящи твърдението на ищцата, че описания от нея в исковата молба механизъм на осъществяване на инцидента е идентичен с механизма, по който реално се е развил той. Описаните в исковата молба вреди (ако такива наистина били настъпили) не били получени по описания начин. Не било доказано и че ищцата с поведението си (евентуално: подвикване, размахване на ръце, притичване покрай

животното, замерване с предмет и други) не била провокирала агресията на кучето.

Ответникът счита, че било налице съпричиняване на увреждането от страна на ищцата (волно или неволно). Намира, че ищцата провокирала и подразнила кучето, при близкото преминаване покрай него. Вредите били следствие на изключителна вина на пострадалата. Съпричиняването на вредите от пострадалата по чл. 51, ал. 2 ЗЗД имало обективен характер, като вината не бил елемент от фактическия му състав, а за съпричиняването се преценявало наличието на причинна връзка между поведението на пострадалата и настъпилия вредоносен резултат (т. 7 на ППВС № 17/63 г.). Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД бил налице винаги, когато с поведението си пострадалата е създавала предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснила механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. За да било налице съпричиняване по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, било необходимо увредената да е допринесла за настъпване на вредите, като този принос трябвало да е конкретен- т. е. да се изразява в извършването на определени действия от страна на увреденото лице, както и е да е налице причинната връзка между поведението му и настъпилата вреда.

Не била налице и причинно- следствена връзка между действието/бездействието на Община Хасково и настъпилата вреда.

Относно твърденията от ищцата в исковата ѝ молба вреди, настъпили вследствие на инцидента е изразено становище, че съгласно чл. 51 от ЗЗД при деликта се дължало обезщетение за всички преки и непосредствени вреди, които са последица от увреждането. Предявеният иск за неимуществени вреди бил изцяло неоснователен и недоказан- не били посочени конкретни факти и обстоятелства, които да ги обосновават и да определят размера му.

По отношение на предявената претенция, с оглед неизпълнения състав за ангажиране на деликтна отговорност на ответната общината, то тя била неоснователна, тъй като вредоносният резултат, ако бил налице такъв, настъпил за ищцата в следствие на извънделиктна хипотеза.

В обобщение ответникът възразява срещу иска и обстоятелствата, на които се основава; срещу твърдението, че на 08.05.2018г. ищцата е била ухапана от безстопанствено куче, намиращо се под надзора на Община Хасково, без предизвикана от нейна страна агресия; против твърдението на ищцата, че е претърпяла посочените в исковата молба вреди (обем, характер, интензитет и продължителност), както и срещу претендираният им размер (същият се явявал прекомерен); срещу твърдението на ищцата, че претендираните в исковата молба вреди са резултат на виновно и противоправно поведение (действие или бездействие) от страна на Община Хасково.

С оглед на всичко гореизложено ответникът счита предявения иск за изцяло недоказан, поради което и неоснователен. Ищцата не подкрепила твърденията си в исковата молба с доказателства, установяващи по безспорен начин, че претендираните от нея неимуществени вреди са настъпили вследствие на противоправното поведение на Община

Хасково. Моли съдът да постанови решение, с което предявеният от ищцата иск да бъде отхвърлен.

Алтернативно се възразява срещу размера на предявения иск за обезщетение. Ответникът счита същия за прекомерен по размер и неотговарящ на действително причинените вреди. Съобразно нормата на чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определяло по справедливост от съда. При определяне размера на неимуществените вреди следвало да се вземат под внимание всички обстоятелства, които ги обуславят, като характера на увреждането, начина на извършване на деянието, обстоятелствата, при които е извършено, причинените морални страдания и пр. Следвало да се преценят вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания, продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства като в този смисъл се иска значително да бъде намален размера на обезщетението.

Претендира се присъждане в полза на Община Хасково на разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Алтернативно, в случай че се приеме искът за неимуществени вреди за основателен, се иска намаляване на неговия размер. Направено е възражение за прекомерност на разноските на ответната страна за възнаграждение за адвокат.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 вр. чл.12 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се от представения по делото Лист за преглед на пациент в спешно отделение № 1879/08.05.2018г., издаден от МБАЛ - Хасково, че на 08.05.2018 г. в 20.30 часа е извършен преглед на ищцата от А.. Снета е анамнеза: ищцата е съобщила, че е ухапана от куче на дясно бедро. Посоченото е констатирано и от лекаря, установил рана от ухапване на дясно бедро. Предписана е терапия „ТАТ“.

Видно от Амбулаторен лист № *****г., съставен от д-р М. П. е, че на 09.05.2018 г. в 16.20 часа е извършен преглед на ищцата като е поставена диагноза по МКБ: W54: ухапване или удар от куче. Снета е анамнеза: дете, което е ухапано от улично куче на дясно бедро на 08.05.2018 г. около 7 часа. В графа „Обективно състояние“ е описано наличието на рана с размери 2/2 см. в областта на долна, медиална трета на дясно бедро. Раната е обработена хирургично след локална анестезия. Установено е, че раневият канал в дълбочина достига 9-10 см. както и спонтанна и палпаторна болезненост в областта на раната. Предписана е терапия с медикамент и превръзки с йодасепт.

Като писмено доказателство е приложена медицинска бележка за ищцата Р. И. Т., съставена въз основа на амб. лист № *****г. и също издадена от д-р М. П., ДКЦ ***** за освобождаване от учебни занятия за периода от 09.05.2018 г. – 28.05.2018 г.

Според Писмо с рег. Индекс 11-03-01-162 #3/12.06.2023г. на Община Хасково, при извършена проверка на водените дневници за постъпили сигнали от граждани на дежурния

телефон при Община Хасково не е открит на 08.05.2018 г. регистриран сигнал за безстопанствени кучета или за агресивни техни прояви.

Представен от ответната община е и Договор с рег. № 237/07.07.2017г., сключен между Община Хасково и „Ветеринарни практики 3Д“ ООД с предмет възлагане от страна на ответника на „Ветеринарни практики 3Д“ ООД дейността по кастрация, ваксинация против бяс, обезпаразитяване, идентификация чрез поставяне на ушна марка и микрочип, улавяне, транспортиране до ветеринарномедицинска амбулатория и връщане на обработените кучета до местата за настаняване, извършване на евтаназия, както и изготвяне на регистър по отношение на безстопанствените кучета. Договорът е сключен за срок от една година или до изразходване на заложените финансови средства. Уговорено е посочените по-горе дейности да се извършват след получаване на възлагателно писмо.

По делото са събрани и гласни доказателства посредством разпита на свидетеля И. Т. Т. – баща на ищцата. От показанията му се установява, че на 08.05.2018 г., около 20:00 часа, преди свечеряване, са се движили пеша с ищцата по ул.*****, непосредствено преди училище ***** на площадката. На това място имало куче - кафяво на бели петна, средно на ръст, което лежало. Кучето било без каишка като свидетелят не забелязал то да има поставена ушна марка. Нямало и стопанин в близост до него, според свид. И. Т. видът на животното бил на типично улично куче. Било от страната на дъщеря му, на около един метър от нея. Двамата вървели спокойно и по никакъв начин не предизвикали животното. В момента, в който се изравнили с него, кучето скочило и захапало дъщеря му за дясното бедро. Тя извикала, а животното избягало. В последствие свид.Т. отвел ищцата в Бърза помощ, където раната била промита. На следващия ден, отишли в Инфекционно отделение на МБАЛ - Хасково, където също й били инжекция против тетанус и се наложило за около един месец да се правят постоянно превръзки, да се превързва раната – първоначално ежедневно, а в последствие през ден. Ищцата била освободена от учебните занятия в продължение на 20 дни. Свид. И. Т. посочва, че инцидентът стресирал дъщеря му и й създал голям дискомфорт. И до ден днешен, тя изпитвала страх от кучета, особено от улични такива. Не искала да излиза сама навън. Ухапването било на дясното бедро в долната му част, малко над коляното. Белезите все още не били заличени. Наличието на тези белези, създавал също дискомфорт на ищцата. Раната била 10 см. общ канал от двата зъба. Наложило се дъщеря му да приема антибиотици против тетанус. За болките приемала обезболяващи. Освен това сънувала кошмари след инцидента като в последствие това състояние отминало, но първоначално не можела да спи и била уплашена. На самата случка тя изпаднала в шок. Във връзка с хигиената, първоначално ищцата не можело да се къпе заради превръзките. Освен това се наложило да си седи вкъщи за известен период от време.

Съдът, съобразявайки възможната заинтересованост на свидетеля И. Т. Т., съобразно разпоредбата на чл. 172 ГПК, кредитира показанията му като достоверни, логични и последователни, тъй като кореспондират на останалите събрани по делото писмени доказателства, вкл. на заключението на назначената по делото СМЕ, а и отразяват непосредствени и лични възприятия.

За изясняване на делото от фактическа страна и по искане на ищцата съдът назначи и изслуша съдебномедицинска експертиза, чието заключение приема като компетентно и обективно дадено. Съгласно заключението на СМЕ по писмени данни № 289/2023 г., ищцата е получила следните травматични увреждания: рана от ухапване от куче, която е причинила разстройство на здравето, временно и неопасно за живота. Съгласно заключението, се е наложило лечение с комбинация от три антибиотика и периодични превръзки. Вещото лице сочи, че раната е зараснала вторично и срокът на възстановяване е около 25-30 дни. В устния си доклад в с.з., проведено на 24.01.2024 г., д-р Е. допълва, че при ухапване от куче без съмнение има болка, която може да продължи във времето, в случая в рамките на 25-30 дни, което е свързано с процеса на зарастването ѝ, както и че има белег в долната вътрешна част на бедрото, без да може да уточни размерите и цвета му, доколкото не е извършил личен преглед на ищцата.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 49, вр. чл.45, ал.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ за претърпени от страна на ищцата неимуществени вреди в размер на 2000 лева е процесуално допустим, а разгледан по същество - изцяло основателен, като съображенията за това са следните:

Най-напред съдът намира за неоснователно възражението на ответника за изтекла погасителна давност във връзка с претенцията на ищцата, доколкото исковата молба е депозирана в съда на 10.05.2023 г. (пощенско клеймо от 09.05.2023 г.), което се установява и от представените Известие за доставяне № ИД PS 630001D0IS 2 с подател адв. Д. А. и получател Районен съд - Хасково, с посочена дата на предаване 09.05.2023 г. и оформено като получено на 10.05.2023г. и Системен бон № 00384707/09.05.2023г., съставен от „Български пощи“ ЕАД. Съгласно чл.60, ал.2 ГПК „срокът, който се брои на години, изтича в съответния ден на последната година, а ако месецът в последната година няма съответно число, срокът изтича в последния му ден“. Според ал.6 на цитираната разпоредба, когато последният ден от срока е неprisъствен, срокът изтича в първия следващ prisъствен ден. В случая 08.05.2023 г. е бил неработен - неprisъствен ден и следователно 5-годишният срок по чл.110, ал.3 ЗЗД, считано от датата на твърдения деликт – 08.05.2018 г. (чл.114, ал.3 ЗЗД) е изтекъл на 09.05.2023 г., когато следва да се счита, че е бил предявен и настоящият иск. Освен това, съобразно чл.3, т.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляването на последиците, считано от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение (на 13.05.2020 г.) спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че искът е предявен в рамките на предвидения 5-годишен срок и следователно не е недопустим.

На следващо място следва да се посочи, че фактическият състав на неправомерното увреждане обхваща кумулативното наличие на следните елементи: деяние, противоправност

на деянието, причинна връзка и вина. Налице са в случая предпоставките за ангажиране отговорността на ответната община за противоправното ѝ бездействие, доколкото на нея е възложено от закона задължението за надзор над безstopанствените кучета. В глава 5 от Закона за защита на животните /ЗЗЖ/ са предвидени редица задължения на общинските органи за овладяване популацията на безstopанствените кучета, като целта на закона е, животните да не се намират в свободно състояние в населените места, тъй като могат да бъдат заплаха за живота и здравето на хората. С оглед на това законът предвижда, че общинските власти са длъжни да вземат под надзор всички безstopанствени кучета чрез залавянето, кастрирането, обезпаразитяването, ваксинирането им срещу бяс и настаняването им в изградени и стопанисвани от тях приюти /чл. 47, ал. 1, вр. чл. 41, ал. 1 – 4 ЗЗЖ/. Анализът на цитираната законовата уредба сочи по недвусмислен начин, че основната мярка за надзор е именно настаняването на кучетата в приюти или временни приюти, като само по изключение се допуска те да бъдат връщани на местата, от които са взети – чл. 47, ал. 3 изр. 1 пр. посл. ЗЗЖ. В чл. 47, ал. 3 изр. 2 пр. първо ЗЗЖ изрично е предвидено, че кучетата са под надзора и грижите на общините, което означава, че чрез взетите от тях мерки, те следва да гарантират безопасното им поведение спрямо хората, независимо от вида на тези мерки /дали чрез настаняване в приюти, временни приюти или чрез връщане по места/. В този смисъл е и нормата на чл. 50, т. 2 ЗЗЖ, изрично предвиждаща задължение на общината, да взема мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора или животни. В случая, ответникът не ангажира доказателства за това, да е изпълнил нормативните си задължения по ограничаване и контрол на популацията на безstopанствените кучета към датата на процесния инцидент.

Установява се категорично по делото, че ищцата е пострадала от ухапване от безstopанствено куче на 08.05.2018 г. в гр.Хасково. Според ЗЗЖ, безstopанствено куче е такова, което не е в определено за това място или в дом и няма стопанин с него, както е било и в случая. Описаното се потвърждава от събраните по делото гласни доказателства посредством разпита на свид. И. Т. Т., вкл. и от заявеното от него, че кучето е било без каишка и е нямало стопанин в близост до него. Макар да липсва сигнал до ответната Община за този инцидент, хронологията на развилите се събития води до извода, че действително се касае до безstopанствено животно, от където произтича и отговорността на ответната община, а след като не се установява наличието на конкретен собственик на кучето, то следва изводът, че същото е безstopанствено.

Ето защо съдът приема, че именно ответната община е следвало да упражнява ефективен надзор над кучето, ухапало ищцата, респ. нейна следва да е отговорността за неосъществения такъв, довел до процесния инцидент, Общото правило на чл.45 ал.1 ЗЗД за това, че всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, в настоящия случай обуславя гаранционно-обезпечителната отговорност на общината, която отговаря за вреди, причинени от ухапвания от безstopанствени кучета, тъй като деянието е осъществено на нейна територия. В случая следва да се приеме, че ответникът е проявил бездействие, като не е изпълнил свои задължения по нормативната уредба, свързани със

залавяне на безстопанствени кучета, настаняването им в определените за целта приюти, неполагане на дължимата грижа и надзор над тези животни, отсъствие на взети мерки за предотвратяване на агресивното им поведение спрямо хората. Достатъчно е в случая предвид и чл.49 ал.1 ЗЗД е да се установи, че увреждането е извършено поради бездействие на служител на общината, тъй като тя е отговорна за вредите, които са причинени от нейни служители, дори и когато не е установено от кои служители конкретно са причинени същите вреди. В случая е допусната ситуация, при която безстопанствено куче ухапва случаен човек, независимо от наличието или липсата на създадена организация в общината по предотвратяване на подобни инциденти, резултат не е постигнат и в тази връзка е налице бездействие, което е противоправно и при настъпване на вреди, общината следва да носи отговорност.

Неоснователни в тази връзка се явяват и ответните възражения, че нападението на кучето е предизвикано от проявена от ищцата агресия, респ. наличие е съпричиняване от нейна страна, доколкото липсват ангажирани каквито и да е било доказателства в подкрепа на това твърдение. Напротив, установява се от коментираните вече гласни доказателства /показанията на свид. И. Т./, който е бил пряк свидетел на инцидента, че нито ищцата, нито той самият са предизвикали по какъвто и да е било начин агресията на животното с притичване, подвикване, размахване на ръце, замеряне с предмет или друго подобно действие. Освен това самото разположение на раната – в долната част на дясното бедро, сочат на достоверност на изложеното от нея в исковата молба по отношение на механизма на причиняване на уврежданията.

Както бе посочено вече, от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че на 08.05.2018 г. в гр.Хасково ищцата е ухапана от безстопанствено куче. От приетата медицинска документация и изслушаната съдебномедицинска експертиза категорично се доказва, че ухапването от кучето е причинило на ищцата рана с размери 2/2 см. в областта на долната част на дясното бедро. Раната, според Амбулаторен лист № ***** г., съставен от д-р М. П., е обработена хирургично след локална анестезия, била и е поставена и инжекция против тетанус. Оздравителният процес продължил 25-30 дни и същият е бил съпроводен с болка. Наложило се е лечение с комбинация от три антибиотика и периодични превръзки, налице е и белег в долната вътрешна част на бедрото. Ищцата, която към момента на инцидента е била на 15 години – ученичка, е била освободена от учебните занятия в продължение на 20 дни, което я е откъснало от обичайния ѝ ритъм на живот. Заради нуждата да се правят периодични превръзки на раната, ищцата не е можела да спазва хигиенните си навици – да се къпе. Без съмнение и според кредитираните гласни доказателства ищцата е преживяла стрес и шок от случилото, и до ден днешен, тя изпитва страх от кучета, в известен период е сънувала кошмари, което е нарушило съня ѝ. При това положение, съдът счита, че всичко това я е поставило в положение на физически и психически /емоционален/ дискомфорт, който следва да бъде адекватно овъзмезден. Причиненото увреждане по гореизложените причини се намира в пряка причинна връзка с неупражнения ефективен надзор на ответната община по ограничаването и контрола на

популацията на безстопанствените кучета на територията на град Хасково.

Според настоящия съдебен състав, в случая може да се направи обоснован извод за претърпените от ищцата болки и страдания в степен, която налага парично обезщетяване на предявения иск в пълния му претендиран размер, който не е прекалено завишен, противно на ответното становище. Съдебномедицинската експертиза и останалите писмени доказателства - Лист за преглед на пациент в спешно отделение № 1879/08.05.2018г. и Амбулаторен лист № *****г., както и събраните гласни доказателства /показанията на свид. И. Т. Т./ установяват механизма на уврежданията, който съвпада с описания от ищцата. Посочените по-горе стрес и уплаха, както и неприятният спомен от инцидента, макар да се явяват обичайна реакция от преживяното и нормално да са от естество да предизвикат изпитването на подобен дискомфорт от случилото се, следва да бъдат също отчетени при определяне размера на обезщетението. Предвид гореизложените съображения съдът намира, че вредите по вид, интензитет и продължителност са безспорно установени от събраните по делото писмени и гласни доказателства, подкрепени от експертното заключение по съдебно-медицинската експертиза. Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания от ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Съгласно ППВС № 4/23.12.1968г., понятието „справедливост“ е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелства, при които е станало, допълнителното влошаване на здравето, причинените морални страдания и др. Предвид възрастта на пострадалата – 15 години, вида и характера на причинените увреждания, продължителността и интензивността на претърпените болки и страдания, както и с оглед социално-икономическите условия в страната към релевантния момент, съдът приема, че за справедливото овъзмездяване на неблагоприятното засягане на здравето ѝ следва да бъде престирана сума в претендирания размер от 2000 лева. Съдът съобрази при това освен наличието и характеристиките на раната, също и фактът, че се е наложила хирургична обработка при прилагане на локална анестезия, поставянето на инжекция против тетанус, продължителността на болката, съпровождаща оздравителния процес в рамките на 25-30 дни, приема на медикаменти – три вида антибиотика и необходимостта да се извършват периодично превръзки в посочения период, наличието на белег в долната вътрешна част на бедрото. Отчете се и това, че по повод нараняването си ищцата е била освободена от учебните занятия в продължение на 20 дни. Взеха се предвид и болките и страданията при непосредственото претърпяване на увреждането от страна на ищцата – неочаквано и непредизвикано ухапване от безстопанствено куче в градска среда, при разходка, в светлата част на денонощието, причинили ѝ освен болки и неудобства от засягането на телесния и интегритет на публично място, така също и предизвикания непосредствен страх от настъпването и на по-сериозни увреждания от непредвидимите действия на животното, както и негативното отражение на всички посочени по-горе обстоятелства върху ежедневието на пострадалата, както и безспорното им негативно отражение върху

психиката ѝ и в личен и социален план. Съобрази се и обстоятелството, че увреждането е в резултат от бездействието на ответника, който не е упражнил ефективен надзор по ограничаването и контрола на популацията на безстопанствените кучета на територията на град Хасково, по начин че да се предотврати агресивно поведение на кучетата към хора. По тези съображения съдът счита, че искът за неимуществени вреди следва да бъде уважен за горепосочената сума от 2000 лева, т.е. в пълния му предявен размер. Тази сума е дължима ведно с поисканата законна лихва върху нея от 08.05.2018 г. - датата на увреждането, съгласно чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 84, ал. 3 ЗЗД, до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на спора и тъй като ищцата е била освободена от заплащането на държавни такси и разноски по делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС – Хасково, държавна такса и разноски на основание чл.78 ал.6 ГПК в размер на 80,00 лева за държавна такса и 350,00 лева за възнаграждение за вещо лице или общо 430,00 лева, както и сумата от 5,00 лева за държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца и сумата от 500,00 лева, представляваща възнаграждение за осъщественото от него процесуално представителство, защита и съдействие по настоящото дело, определено според уважения размер на иска и по правилата на чл.38 ал.2, вр. ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата, вр. чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета С. Н. Д., да заплати на Р. И. Т., ЕГН *****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д. А. от АК - Хасково, сумата от 2000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и физически дискомфорт, вследствие ухапване от безстопанствено куче на 08.05.2018 г. в гр.Хасково, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на увреждането – 08.05.2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета С. Н. Д., на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да заплати в полза на държавата по сметка на Районен съд – Хасково сумата от 430,00 лева, представляваща дължима държавна такса и разноски по делото, както и сумата от 5,00 лева за държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за нейното събиране.

ОСЪЖДА Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета С. Н. Д., да заплати на адвокат Д. Г. А. от АК - Хасково, ЕГН *****, с адрес на кантората: гр.*****, сумата от 500 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Посочената от ищеца банкова сметка, по която да се преведе присъдената сума е:
IBAN: *****, при **,.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете.

Вярно с оригинала!

Секретар: К. Х.